

ادا کرده است حق آن مرا که کرده اند نه شود آن روز بم
 صفحہ کرم شود و روز پنج و دو لغ داده شود جنب و
 و پیشانی می و پشت و در روزیکه با بقدر پنجاه هزار سال
 تا اینکه قضا کرده شود میان ناس ابدالان بنی راه خود
 یا بسوی جنت یا بسوی نار و نیست صاحب شتر
 که ادا نمیکند زکوة آن شتر را که ادا نمانده شود بروی
 در میان صاف او فرماکان و خواست جنت آن شتر
 بروی بر وقتیکه گذرد از آن شتر رد کرده شود بر
 اول تا اینکه حکم کند الله تعالی در میان بنده خود در روزیکه
 هست آن روز مقار پنجاه هزار سال بعد از آن بیست و نه
 خود را بسوی جنت یا دوزخ و نیست هیچ صاحب گویند
 که نه ادا کرده است زکوة آن را که آن وقت شود بر
 هموار پس می کند یعنی مالش خواهد کرد پس خود خواهد زد +

بناختن

بناختن می خود نیست در آن گویند عصفای یعنی گویند پنجه
 شایخ می مانتوی با و نیست بجای یعنی گویند پنجه شایخ اند
 و هر کجا که خواهد گذشت بر او آخر کرده شود بر اول آن
 تا اینکه حکم کند الله تعالی در روزیکه هست مقادری پنجاه +
 هزار سال پس بنی راه خود را یا بجنت یا نار و رواست
 کرده است بخارجی از بی بریه که فرمود رسول خدا صلی الله علیه
 و آله که ادا ده است الله تعالی مال او را پس ادا کرده زکوة آنرا
 مشتمل خواهد شد در روز قیامت او را مان مار را در روز
 خواهد بود زمینیان و کوچ و پس گویند و طوق کردن خواهد شد
 و خواهد کرد بید بله زمین خود و لهنم سنان بریده را گویند و را
 اینجا که یا در آن است و خواهد گفت من مال تو بعد از آن
 فرمود رسول الله صلی الله علیه و آله و لا تحسبن الذين يفترون
 بما آتانا من الله من فضله تا آخر آیه الله تعالی فرماید